



EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0048/2012

6. 3. 2012

ZPRÁVA

o přezkumu šestého akčního programu pro životní prostředí a stanovení priorit pro sedmý akční program pro životní prostředí – Lepší životní prostředí pro lepší život
(2011/2194(INI))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodaj: Jo Leinen

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	16
STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU.....	18
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ	23
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	26

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o přezkumu šestého akčního programu pro životní prostředí a stanovení priorit pro sedmý akční program pro životní prostředí – Lepší životní prostředí pro lepší život (2011/2194(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akční program Společenství pro životní prostředí – závěrečné hodnocení“ (COM(2011)0531),
- s ohledem na články 191 a 192 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež se týkají zachování, ochrany a zlepšování kvality lidského zdraví a životního prostředí,
- s ohledem na závěry Rady pro životní prostředí ze dne 10. října 2011 nazvané „Hodnocení šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí a další postup: na cestě k sedmému akčnímu programu EU pro životní prostředí“,
- s ohledem na zprávu Evropské agentury pro životní prostředí nazvanou „Evropské životní prostředí – stav a vyhlídka 2010“ (SOER2010),
- s ohledem na technickou zprávu Evropské agentury pro životní prostředí č. 15/2011 „Odhalené náklady na znečištění ovzduší z průmyslových zařízení v Evropě“,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ (COM(2011)0244),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011)0112),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“ (COM(2011)0571),
- s ohledem na bílou knihu Komise nazvanou „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ (COM(2011)0144),
- s ohledem na návrh Komise, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (COM(2011)0398),
- s ohledem na návrhy Komise týkající se reformy společné zemědělské politiky, společné rybářské politiky a politiky soudržnosti,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

a na stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Výboru pro regionální rozvoj (A7-0048/2012),

- A. vzhledem k tomu, že platnost šestého akčního programu pro životní prostředí, který je v současnosti využíván, vyprší dne 22. července 2012;
 - B. vzhledem k tomu, že šestý akční program pro životní prostředí poskytoval po období deseti let všeobecný rámec pro politiku v oblasti životního prostředí, přičemž během této doby došlo k upevnění a v podstatě k dokončení právních předpisů v této oblasti; vzhledem k tomu, že jeho přijetí postupem spolurozhodování zvýšilo jeho legitimitu a přispělo k vytvoření smyslu pro spoluodpovědnost; vzhledem k tomu, že členské státy a Komise však nepostupovaly vždy v souladu s tímto programem, a vzhledem k tomu, že šestý akční program měl i některé nedostatky, které je třeba řešit;
 - C. vzhledem k různorodému pokroku v dosažení cílů stanovených v šestém akčním programu pro životní prostředí, kdy některých cílů bylo dosaženo (změna klimatu, odpady), některých dosaženo nebylo (ovzduší, životní prostředí ve městech, přírodní zdroje) a dosažení jiných cílů je podmíněno budoucím úsilím o provádění předpisů (chemické látky, pesticidy, voda), a vzhledem k tomu, že stále existuje řada problémů a je že zapotřebí vyvinout v této oblasti více úsilí;
 - D. vzhledem k tomu, že šestý akční program pro životní prostředí byl narušen nedostatečným prováděním environmentálních ustanovení *acquis* v oblasti znečištění ovzduší, úpravy vody a čištění odpadních vod, nakládání s odpady a ochrany přírody;
 - E. vzhledem k tomu, že cíle zastavení poklesu biologické rozmanitosti do roku 2010 nebylo dosaženo z důvodu nedostatečných politických a finančních závazků;
 - F. vzhledem k tomu, že zpráva Evropské agentury pro životní prostředí nazvaná „Evropské životní prostředí – stav a vyhlídky 2010“ (SOER2010) poukazuje na velké přetrvávající ekologické problémy, kterými je nutné se zabývat, jinak budou mít vážné důsledky;
 - G. vzhledem k tomu, že některé aspekty právních předpisů v oblasti životního prostředí by měly být přezkoumány, a to zejména tím, že se posílí nezávislost při provádění posouzení vlivů na životní prostředí, která jsou stanovena směrnicí o posuzování vlivů na životní prostředí;
 - H. vzhledem k tomu, že zhoršování stavu životního prostředí – znečištění ovzduší, hluk, chemické látky, špatná kvalita vody a degradace ekosystémů – je závažným faktorem nárůstu chronických onemocnění; vzhledem k tomu, že zásadním prvkem efektivního předcházení onemocněním a špatnému zdravotnímu stavu je tedy ambiciózní program EU na ochranu životního prostředí;
 - I. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy jsou stále velké rozdíly, pokud jde o kvalitu životního prostředí a veřejné zdraví;
1. zdůrazňuje naléhavou nutnost přijmout co nejdříve sedmý akční program pro životní prostředí, v jehož rámci se budou řešit ekologické problémy, které jsou před námi; vyzývá proto Komisi, aby svůj návrh sedmého akčního programu pro životní prostředí

bezodkladně předložila;

2. domnívá se, že nový sedmý akční program pro životní prostředí musí jednoznačným způsobem vystihnout ekologické problémy EU, včetně rychleji probíhající změny klimatu, zhoršování stavu našich ekosystémů a stále většího nadměrného využívání přírodních zdrojů;
3. zdůrazňuje s ohledem na současné problémy EU týkající se udržitelnosti, že akční programy pro životní prostředí přispívají jako zastřešující nástroje k zajištění nezbytné koordinace nejrůznějších politik Společenství; domnívá se, že konkrétně v příštím desetiletí bude ještě více nezbytné řešit ekologické problémy soudržnějším a integrovanějším způsobem, který zohlední jejich vzájemné propojení a odstraní přetrvávající nedostatky, neboť jinak může dojít k nenapravitelnému poškození životního prostředí;
4. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl přesvědčivým způsobem vysvětlit přínosy přísné politiky v oblasti životního prostředí, aby se upevnila podpora veřejnosti a politická vůle jednat;
5. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl stanovit konkrétní cíle pro rok 2020 a také vymezit jasnou a smělou vizi pro stav životního prostředí v roce 2050, jejímž cílem je zajistit vysokou kvalitu života a dobré životní podmínky pro všechny v rámci bezpečných mezních hodnot v oblasti životního prostředí;
6. domnívá se, že harmonogram sedmého akčního programu pro životní prostředí by měl být sladěn s víceletým finančním rámcem pro období po roce 2013 a se strategií Evropa 2020; zdůrazňuje však, že před schválením sedmého akčního programu pro životní prostředí budou v jiných oblastech politik pravděpodobně přijata zásadní rozhodnutí, jež budou mít na životní prostředí velký dopad;
7. zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl vytvořit náležitý rámec pro zajištění přiměřeného financování, a to i pokud jde o financování inovací, výzkumu a vývoje, a že financování ekologických cílů, v součinnosti s programem LIFE a za plného zohlednění ochrany životního prostředí, by mělo tvořit důležitou součást víceletého finančního rámce, reformy společné zemědělské politiky (SZP), společné rybářské politiky, politiky soudržnosti a programu Horizont 2020; domnívá se zejména, že EU by měla pro tento program vytvořit nové zdroje financování, a to například prostřednictvím tržních nástrojů a zpoplatněním ekosystémových služeb;
8. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl být všeobecným rámcem umožňujícím bojovat jak s přetrvávajícími, tak s novými ekologickými problémy a problémy týkajícími se udržitelnosti, přičemž budou řádně zohledněna stávající i plánovaná opatření;
9. domnívá se, že v následujících deseti letech by sedmý akční program pro životní prostředí měl zajistit, aby rozhodnutí EU v oblasti životního prostředí byla vnitrostátním a místním správním orgánům, občanům, podnikům a investorům dostatečně jasná a aby pro ně byla předvídatelná; je toho názoru, že tento všeobecný program EU by měl být pro ostatní země světa výrazným politickým signálem a že by měl přispět k vytvoření mezinárodní

environmentální správy;

10. vyzývá Komisi, aby svůj návrh sedmého akčního programu pro životní prostředí založila na třech prioritách:
 - provádění a posilování právní předpisů
 - začlenění ekologických cílů do odvětvových politik
 - usilování o mezinárodní rozměr;
11. je toho názoru, že mnoho cílů v šestém akčním programu pro životní prostředí je dobře zformulováno, je si ale vědom i toho, že mnoha cílů nebylo dosaženo; uvítal by proto, kdyby více těchto cílů bylo začleněno do sedmého akčního programu pro životní prostředí;
12. rád by zdůraznil, že je důležité, aby se environmentální politika EU mohla řídit zásadou předběžné opatrnosti;

Provádění a posilování právní předpisů

13. se znepokojením konstatuje přetrvávající nedostatky v provádění *acquis* v oblasti životního prostředí; domnívá se, že je naprosto nezbytné důsledně a na všech úrovních provádět, prosazovat i dále rozšiřovat klíčové priority v oblasti životního prostředí a souvisejících politik, kterými jsou změna klimatu, biologická rozmanitost, přírodní zdroje, životní prostředí a zdraví a rovněž sociální politika a politika zaměstnanosti, energetika, udržitelná doprava, udržitelné zemědělství a rozvoj venkova; zdůrazňuje proto, že je zapotřebí srozumitelných a jednotných právních předpisů v oblasti životního prostředí, založených na hodnocení veřejných politik a zpětných vazbách;
14. vyzdvihuje skutečnost, že plný soulad s právem EU v oblasti životního prostředí je skutečným závazkem vyplývajícím ze Smlouvy a kritériem pro využívání finančních prostředků EU v členských státech;
15. zdůrazňuje, že informování občanů o našich politikách v oblasti životního prostředí má zásadní význam pro jejich zapojení do úsilí o dosažení úspěchu těchto politik; žádá proto, aby se v rámci budoucího akčního programu vyvíjelo v tomto ohledu větší úsilí, neboť lepší životní prostředí pro lepší život nelze vytvořit pouze jednostranným úsilím orgánů bez podpory společnosti samotné;

Změna klimatu

16. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl zajistit důkladné provádění souboru opatření v oblasti změny klimatu a energetiky a jejich posílení;
17. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl odrážet nutnost přijmout závazné cíle týkající se energetické účinnosti a energetických úspor, jelikož ty přispívají k boji proti změně klimatu a k ochraně životního prostředí; zdůrazňuje význam pružného rámce Společenství pro zajištění toho, aby opatření energetické účinnosti řádně zohledňovala specifika jednotlivých členských států;
18. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl také rozšířit diskusi

o situaci po roce 2020 a měl by zvážit střednědobé cíle v oblasti snižování emisí, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie pro rok 2030;

19. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by se měl zabývat rovněž emisemi v námořní dopravě a emisemi jinými než CO₂;
20. zastává názor, že sedmý akční program pro životní prostředí by se měl řádně věnovat přizpůsobení se změně klimatu s ohledem na různé regionální potřeby a na základě nadcházející strategie EU pro přizpůsobení; vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní návrh na reformu právních předpisů EU v oblasti rostlinolékařství, jehož cílem by bylo efektivně bojovat proti šíření invazivních druhů a škůdců, z nichž některé se šíří důsledkem změny klimatu;
21. uznává další přínosy nárůstu výroby energie z obnovitelných zdrojů, pokud jde o snižování znečištění a dopady na zdraví, za předpokladu, že tento nárůst vede k účinnému snížení výroby energie z neobnovitelných zdrojů;
22. doporučuje, aby byla na regionální úrovni navýšena podpora nízkouhlíkovým strategiím odolným vůči změně klimatu a malým projektům v oblasti klimatu malých a středních podniků, nevládních organizací a místních orgánů v rámci podprogramu pro oblast klimatu, který je součástí nového programu LIFE navrženého Komisí;

Účinné a udržitelné využívání zdrojů

23. připomíná, že je naléhavě nutné celkově snížit spotřebu přírodních zdrojů; žádá Komisi, aby pojem „účinné využívání zdrojů“ vykládala v širokém slova smyslu, tak aby do něj byly zahrnuty všechny zdroje; zdůrazňuje, že mezi tyto zdroje se řadí např. přírodní energetické zdroje a jiné než energetické zdroje, jako jsou voda, ekosystémy a biologická rozmanitost; dále žádá Komisi, aby do oblasti účinného využívání zdrojů začlenila i udržitelné nakládání se surovinami a udržitelnou výrobu a spotřebu;
24. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl být prostředkem k dosažení dlouhodobého cíle, zejména cíle snížit v příštích 20 letech ekologickou stopu o 50 %; zdůrazňuje, že nadměrná ekologická stopa EU podřívá regionální a globální perspektivy přírodních ekosystémů, jež mohou lidstvo v dostatečné míře zabezpečit;
25. domnívá se, že by se do sedmého akčního programu pro životní prostředí měly začlenit cíle Plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje;
26. vyzývá Komisi, aby využívala a zdokonalila stávající dostupné ukazatele účinnosti využívání zdrojů, aby v úzké spolupráci s členskými státy a všemi ostatními zúčastněnými stranami bezodkladně vymezila cíle a co nejrychleji vypracovala nové ukazatele a cíle, bude-li to výše zmíněný plán vyžadovat; s ohledem na omezení stěžejního ukazatele produktivity zdrojů vyzývá Komisi, aby co nejrychleji vytvořila ukazatel spotřeby materiálů založený na životním cyklu, který zohledňuje skryté toky, tj. možný přesun environmentálních tlaků mimo EU a přesuny deficitů a závislosti;
27. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl stanovit vypracování legislativního rámce, tak aby ve všech relevantních politikách, zejména v politice

udržitelné výroby, byla zohledněna koncepce stupňovitého využívání zdrojů, s cílem zajistit, aby naše suroviny, jichž je nedostatek, byly plně využívány;

28. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl zahrnovat cíle týkající se řešení otázky životního prostředí ve městech, kde žije většina evropských občanů, kde jsou produkovány více než dvě třetiny emisí CO₂ a kde je životní prostředí značně zatěžováno, a že by měl – v souladu se zásadou subsidiarity – poskytnout obecné pokyny, jak zlepšit integrované ekologické plánování, udržitelnou mobilitu, životní úroveň a zdraví veřejnosti ve městech;
29. s ohledem na provádění strategií zaměřených na snižování znečištění v městském prostředí vyzývá Komisi a členské státy, aby prozkoumaly možnost zřízení evropského rámce podpory postupného provádění plánů městské mobility v evropských městech, zavedení postupů a mechanismů finanční podpory pro přípravu auditů a plánů městské mobility na evropské úrovni a vytvoření srovnávacího přehledu pro tuto oblast;
30. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl zajistit úplné splnění cílů týkajících se udržitelné a ekologické spotřeby a výroby, které jsou vymezeny v Plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, například s ohledem na veřejné ekologické zakázky, a to v souladu se zásadami transparentnosti a spravedlivé hospodářské soutěže; vyzývá k rozvoji výrobní politiky, která se zaměří na celý životní cyklus výrobku a začlení postupy slučitelné s dobrými životními podmínkami zvířat; vyzývá Komisi, aby, jakmile bude vypracována evropská metoda výpočtu ekologické stopy výrobku, zajistila, že spotřebitelům budou poskytnuty další informace ohledně ekologického dopadu výrobků hodnoceném v rámci jiných než stávajících systémů (ekoznačky, energetické štítky, ekologická osvědčení atd.); vyzývá Komisi, aby rozšířila oblast působnosti směrnice o ekodesignu a přezkoumala její provádění;
31. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl prosazovat vytvoření programů pobídek na podporu poptávky po recyklovaných materiálech, zejména pokud by byly používány při výrobě konečných výrobků;
32. zastává názor, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl v souladu s ostatními politikami EU zajistit důsledné provádění právních předpisů o odpadech, včetně souladu s obecnou hierarchií způsobů nakládání s odpady; domnívá se, že tento program by měl stanovit smělejší cíle, pokud jde o prevenci, opětovné používání a recyklaci, včetně cíle reálně snížit objem produkováného odpadu, úplně přestat spalovat odpad, který je vhodný pro recyklaci či kompostování s ohledem na hierarchická ustanovení rámcové směrnice o odpadech a přísně zakázat ukládání tříděného odpadu na skládkách, jakož i cíle týkající se referenčních hodnot pro účinnost využívání zdrojů a technologickou účinnost; připomíná, že odpady jsou také zdrojem, který lze často znovu využít, a že při jejich opětovném využívání můžeme dosáhnout účinnosti; vyzývá Komisi, aby prozkoumala, jakým způsobem lze zefektivnit sběr odpadu ze spotřebitelských výrobků jednak rozšířením zásady rozšířené odpovědnosti výrobce a jednak pokyny k řízení systémů zpětného využití, sběru a recyklace; zdůrazňuje, že je třeba investovat do recyklace surovin a vzácných zemin, protože pokud těžba, rafinace a recyklace vzácných zemin není řízena vhodným způsobem, může mít závažné dopady na životní prostředí;
33. domnívá se, že by mělo dojít k dalšímu propracování cílů, které již byly stanoveny

v několika směrnicích týkajících se sběru a třídění odpadu, a že tyto cíle by měly být stanoveny s ohledem na co nejdůkladnější a nejkvalitnější využití materiálů ve všech fázích recyklace, tj. ve fázi sběru, demontáže, předběžného zpracování a recyklování/čištění;

34. domnívá se, že je třeba, aby sedmý akční program pro životní prostředí zohlednil ustanovení nového návrhu vodohospodářské politiky EU, a zdůrazňuje význam lépe koordinovaného přístupu ke stanovování cen vody; vyzývá proto Komisi, aby zjednodušila přístup k řešením nedostatku vody, zpětnému získávání vody a rozvoji alternativních zavlažovacích technik a aby podporovala optimalizaci navazujících způsobů využívání vody v rámci jejího koloběhu, včetně případné recyklace vody používané k zemědělským a průmyslovým účelům a zpětného získávání živin a energie obsažených v odpadních vodách;
35. vyzývá členské státy, aby zajistily důsledné a účinné uplatňování právních předpisů v oblasti vodohospodářství, a domnívá se, že má-li být zajištěn soulad s rámcovou směrnicí o vodě a směrnicí o vyhodnocování a zvládnání povodňových rizik, je třeba vypracovat opatření k obnově přírodních břehů řek a zalesnění přilehlých oblastí;
36. naléhavě vyzývá Komisi, aby do stanovování cílů, které by měly zajistit udržitelnost využívání půdy v sedmém rámcovém programu pro životní prostředí, zapojila všechny zainteresované subjekty; vyzývá Komisi, aby vymezila zásadní otázky využívání půdy, např. ztrátu polopřírodních stanovišť a nahrazení využívání půdy pro vysoce hodnotné plodiny bioenergetickými plodinami; poukazuje v této souvislosti na nutnost kritérií udržitelnosti pro biomasu a biopaliva, která budou řešit i otázku nepřímé změny ve využívání půdy;
37. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí se musí zabývat dopady evropských politik mimo EU, a žádá proto Komisi, aby dosáhla pokroku ve snižování stopy EU na půdu ve třetích zemích, zejména tak, že se bude zabývat nepřímou změnou ve využívání půdy vyvolanou biopalivy a biomasou určenou k výrobě energie, a aby do programu začlenila cíl, že žádná půda vysoké ekologické hodnoty nebude nově využívána k pěstování plodin pro EU;

Biologická rozmanitost a lesní hospodářství

38. zdůrazňuje, že EU si nemůže dovolit další neúspěch, a že je proto důležité učinit právě nyní kroky, které ji umožní stoprocentně splnit svůj vlastní hlavní cíl pro rok 2020 v oblasti biologické rozmanitosti, jakož i závazky, jež přijala na celosvětové úrovni ohledně zachování biologické rozmanitosti, a zajistit dostatečné zdroje k ochraně sítě Natura 2000; domnívá se, že problémy při plnění cílů stanovených pro rok 2010 poukazují na nutnost provedení důkladného přezkumu dosud uplatňovaných metod; je přesvědčen, že se musí vypracovat integrované strategické studie zahrnující faktory, jež by mohly mít vliv na chráněné oblasti; domnívá se, že tyto studie by měly být začleněny do plánů rozvoje měst a měly by být doprovázeny vzdělávacími a informačními kampaněmi o významu místních zdrojů a jejich zachování;
39. domnívá se, že vize strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, včetně jejích cílů a akcí, by měly být zařazeny do sedmého akčního programu pro životní

prostředí jako nástroj k zajištění jeho řádného provádění; je toho názoru, že některá opatření musí být krátkodobě posílena, aby se problematika biologické rozmanitosti jasnějším způsobem řešila ve všech oblastech politik, a že má-li být účinně dosaženo cíle pro rok 2020, je nutné učinit další kroky (tj. opatření k obnově degradovaných ekosystémů); zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí stanoví účinný rámec na podporu přijetí nezbytných právních a finančních nástrojů, počínaje zaručeným financováním sítě Natura 2000;

40. zdůrazňuje význam uvolnění jak evropských, tak vnitrostátních finančních prostředků ze všech možných zdrojů a význam rozvoje inovativních finančních mechanismů k zajištění přiměřené podpory pro biologickou rozmanitost;
41. vyzývá Komisi, aby do konce roku 2012 vypracovala sdělení o nové evropské strategii v oblasti lesního hospodářství, aby předložila návrhy účinných opatření ke zlepšení spolupráce mezi členskými státy v otázkách lesního hospodářství a aby podporovala racionální využívání lesních zdrojů a trvale udržitelné obhospodařování lesů;
42. doporučuje, aby byla nová společná zemědělská politika více zaměřena na lesní hospodářství prostřednictvím podpory agrolesnictví a politiky rozvoje venkova založené na zásadách zachování udržitelnosti krajiny;
43. vyzývá k přijetí nového nařízení Společenství o předcházení požárům nebo alespoň o zlepšení spolupráce členských států v této oblasti;

Kvalita životního prostředí a zdraví

44. domnívá se, že špatný stav životního prostředí má výrazný dopad na zdraví, který s sebou přináší vysoké náklady, a že sedmý akční program pro životní prostředí by měl především:
 - i nadále zahrnovat cíl šestého akčního programu pro životní prostředí, že do roku 2020 budou chemické látky vyráběny a užívány pouze takovými způsoby, jež nemají závažné negativní dopady na zdraví a životní prostředí;
 - řešit kvalitu ovzduší – a to i v interiérech – a jejího dopadu na zdraví,
 - řešit problém hluku a jeho dopad na zdraví;
 - zajistit vypracování konkrétních opatření týkajících se nových zdravotních rizik pro člověka a zvířata, kterým se v současnosti nevěnuje dostatečná pozornost, prozkoumat na základě vědeckých studií a obecně platných definic účinky nových technologií na zdraví lidí a zvířat, např. pokud jde o nanomateriály, látky narušující činnost endokrinních žláz a kombinované účinky chemických látek;
 - zahrnovat opatření k ochraně zdraví dětí před znečištěním životního prostředí na základě parmského prohlášení WHO Europe o životním prostředí a zdraví z března 2010;
 - být propojen s druhým akčním plánem pro zdraví a životní prostředí;

45. zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl stanovit konkrétní cíle, aby se zajistilo, že od roku 2020 již nebude zdraví evropských občanů negativně ovlivňováno znečištěním a nebezpečnými látkami;
46. domnívá se, že by měly být řádně zohledněny metody hodnocení rizik chemických látek, přičemž upřednostněny by měly být alternativní metody, a nikoli pokusy na zvířatech; je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl umožnit přijetí celounijní strategie ke snížení počtu zvířat používaných pro testování bezpečnosti látek a že by měla být zajištěna vysoká kvalita života lidí i zvířat v EU;
47. je přesvědčen, že je zapotřebí celostního přístupu ke zdraví a životnímu prostředí, jenž by spočíval především v obezřetnosti a předcházení rizikům a který by zohlednil zejména zranitelné skupiny obyvatelstva, např. lidské plody, děti a mládež;
48. domnívá se, že úsilí by se mělo zaměřit na prevenci, obezřetnost a prosazování činností šetrných k životnímu prostředí na úrovni EU, a to v oblastech výzkumu, inovací a rozvoje, s cílem snížit zátěž onemocnění pro životní prostředí;
49. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl k problematice dopravy přistupovat tak, že bude vybízet k větším investicím do dopravních systémů šetrným k životnímu prostředí a navrhne řešení dopravní neprůjezdnosti, emisí CO₂ a mikročástic;
50. považuje za důležité, že sedmý akční program pro životní prostředí věnuje velkou pozornost postupnému upouštění od používání rtuti v EU i mimo ni;
51. vyzývá členské státy, aby plně a řádně provedly právní předpisy EU v oblasti životního prostředí ve svém vnitrostátním právu, aby uplatňovaly přijaté politiky a strategie a aby zajistily přiměřené kapacity a finanční prostředky pro jejich řádné provádění i v období úsporných opatření, neboť neprovedení či neúplné provedení právních předpisů EU v oblasti životního prostředí je nejen nezákonné, ale z dlouhodobého hlediska i mnohem nákladnější pro společnost;

Vymáhání právních předpisů

52. domnívá se, že je nezbytné posílit Síť Evropské unie pro provádění a vymáhání práva v oblasti životního prostředí (IMPEL), a naléhavě vyzývá Komisi, aby informovala o možných způsobech, jak toho dosáhnout;
53. vyzývá Komisi, aby dříve, než přidělí finanční prostředky, systematicky prováděla předběžné kontroly dodržování všech příslušných právních předpisů Společenství, zejména v oblasti politiky soudržnosti;
54. je toho názoru, že je důležité vnímat sedmý akční program pro životní prostředí jako nástroj komunikace s evropskými občany, které může mobilizovat, a to nejen pokud jde o prosazování politik přijatých na místní úrovni;
55. vyzývá Komisi, aby se více uplatňovala ve své roli „strážkyně Smluv“ a zajistila správné provádění, uplatňování a vymáhání právních předpisů v oblasti životního prostředí ze strany všech členských států; doporučuje, aby se do postupu vypracovávání politiky

v oblasti životního prostředí více zapojily místní orgány, a obecně se tak zlepšilo provádění právních předpisů, a aby byly zřizovány týmy zabývající se prováděním právních předpisů v oblasti životního prostředí ve vnitrostátním právu na regionální a místní úrovni; vyzývá proto Komisi, aby posoudila, jakou úlohu by při provádění a uplatňování předpisů mohla hrát Evropská agentura pro životní prostředí;

Začlenění ekologických cílů do odvětvových politik

56. je toho názoru, že i v jiných odvětvových politikách nabývají ekologické cíle na významu, a že by tudíž bylo žádoucí tyto cíle do ostatních oblastí politik začlenit;
57. vyzývá Komisi, aby vypracovala ukazatele, které jí umožní pokrok v začleňování ekologických cílů do těchto politik měřit;
58. zastává názor, že plán pro energetiku na rok 2050 lze splnit pouze tehdy, budou-li realizovány doplňkové strategie, včetně posouzení zemědělství, opětovného zalesňování a zavedení politických pobídek pro inovace a rychlého zavedení využívání solární, geotermální a mořské energie;
59. naléhavě vyzývá Komisi, aby do sedmého akčního programu pro životní prostředí zařadila souhrnný seznam všech stávajících ekologických cílů stanovených v rámci různých politik, především v rámci politiky v oblasti změny klimatu, biologické rozmanitosti, dopravy, energetiky, zemědělské a rybářské politiky a politiky soudržnosti, a aby je posuzovala ve vzájemném vztahu, čímž umožní jejich řádné srovnání a zajistí, aby spolu tyto cíle logicky souvisely;
60. naléhavě vyzývá Komisi, aby při přezkumu směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice 2001/42/ES zajistila jejich přínos k udržitelnému využívání půdy jakožto zásadního zdroje v EU, aby rozšířila působnost posuzování vlivů na životní prostředí tak, aby se nevztahovalo pouze na rozsáhlé projekty, a aby současně zpřísnila a rozšířila kritéria tohoto posuzování a zavedla koncepci stupňovitěho využívání zdrojů a analýzu celého životního cyklu;
61. vyzývá Komisi, aby předložila návrh postupu, který zajistí nestrannost a nezávislost posuzování vlivů na životní prostředí a který v první řadě ukončí přímý vztah mezi navrhovateli projektů a posuzovateli;
62. doporučuje, aby byla nalezena spravedlivá rovnováha mezi nutností bojovat proti změně klimatu a zastavit či zmírnit úbytek biologických druhů na jedné straně a sedmým akčním programem pro životní prostředí na straně druhé, aby tak Evropská unie mohla dosáhnout cílů strategie EU 2020 a zabránit zbytečným nákladům spojeným se změnou klimatu a ztrátou biologické rozmanitosti; zdůrazňuje v této souvislosti význam politiky soudržnosti na období po roce 2013; s ohledem na preventivní politiku rovněž vyzdvihuje nutnost chápat náklady jako investice do budoucnosti a nových pracovních míst a vést informační a osvětové a jiné kampaně v zájmu výměny osvědčených postupů na všech úrovních; zdůrazňuje, že na vnitrostátní a regionální i místní úrovni je třeba lépe využívat technickou pomoc k potřebnému zvýšení správní kapacity; považuje za nezbytné účinně spojit cíle v oblasti výzkumu a inovací s rozvojovými potřebami na místní a regionální úrovni;

63. zastává názor, že plán pro energetiku na rok 2050 lze splnit pouze tehdy, budou-li realizovány doplňkové strategie, včetně posouzení zemědělství, opětovného zalesňování a zavedení politických pobídek pro inovace a rychlého zavedení využívání solární, geotermální a mořské energie;
64. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl v zájmu dodržení nagojských závazků obsahovat striktní a podrobný plán, podle něž budou na evropské i vnitrostátní úrovni do roku 2020 postupně zrušeny všechny dotace s negativním dopadem na životní prostředí, např. ty, které mají negativní vliv na biologickou rozmanitost;
65. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by se měl zabývat opatřeními fiskální reformy a zaměřit pozornost členských států ve větší míře na přechod od zdanění práce ke zdanění využívání přírodních zdrojů a zdanění znečišťovatelů;
66. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl umožňovat, aby se do evropského semestru začlenil ekologický rozměr nad rámec hlavních ukazatelů, které jsou v současnosti používány v oblasti změny klimatu a energetiky; vyzývá především Komisi, aby integrovala politiky v oblasti účinnosti využívání zdrojů stanovené plánem pro dosažení této účinnosti a aby prostřednictvím evropského semestru monitorovala kroky členských států navazující na doporučení, která byla každému z nich poskytnuta;
67. zdůrazňuje důležitou úlohu regionálních a místních úřadů, nevládních organizací, akademické obce, jakož i občanské společnosti a soukromého sektoru při prosazování a provádění účinné environmentální politiky v celé EU;
68. domnívá se, že v zájmu dosažení smysluplných výsledků je nutno zajistit provádění programů na regionální a místní úrovni a že tohoto procesu se musí účastnit všechny zainteresované strany; vyzývá k tomu, aby byla věnována pozornost situaci regionů a území se zvláštními zeměpisnými rysy, jako jsou ostrovy, horské oblasti a řídké osídlené oblasti; vítá návrh Komise na širší využívání posuzování dopadů na životní prostředí a strategického posuzování dopadů na životní prostředí při rozhodování na místní a regionální úrovni;
69. vyzdvihuje skutečnost, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl zajistit důsledné dodržování Aarhuské úmluvy, zejména pokud jde o přístup ke spravedlnosti; zdůrazňuje v této souvislosti naléhavou potřebu přijmout směrnici, která se bude otázkou přístupu ke spravedlnosti zabývat; vyzývá Radu, aby dodržela své závazky vyplývající z Aarhuské úmluvy a aby do konce roku 2012 přijala společný postoj k příslušnému návrhu Komise;
70. zastává názor, že sedmý akční program pro životní prostředí by se měl zaměřit na podporu rozvoje jiných modelů měření růstu a blahobytu, než je míra HDP;
71. vyzývá Komisi a členské státy, aby v globálním měřítku podporovaly ekologické hospodářství, které v sobě zahrnuje environmentální, sociální a ekonomické aspekty, jako je odstraňování chudoby;
72. zdůrazňuje, že obzvláště v dnešním ekonomickém klimatu je důležité občanům EU

dokázat, že ochrana životního prostředí není v rozporu s udržitelným hospodářským a sociálním rozvojem; podporuje proto propagaci úspěšných projektů a poskytování informací veřejnosti o realitě toho, aby se v oblastech významného přírodního a kulturního dědictví, jako je síť Natura 2000, rozvíjelo hospodářství, které na tyto oblasti nebude mít nepříznivý dopad;

73. připomíná, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl vytvořit náležitý rámec pro přiměřené financování, a to i pokud jde o financování inovací, výzkumu a vývoje;
74. domnívá se, že program LIFE+ by měla řídit Komise s důrazem na mezinárodní projekty v oblasti inovací a špičkových kompetencí, a to tak, že budou podporovány malé a střední podniky a instituce v oblasti výzkumu a vývoje, prioritou se stane systematické a integrované udržování biologické rozmanitosti a zemědělské technologie kompatibilní s ochranou půdy a potravního řetězce ekosystémů zvířat; věří, že program EU LIFE+ by měl být ve větší míře podporován ve všech regionech Evropy, aby podněcoval inovativní postupy na místní úrovni a aby se zvýšil dopad složky „Politika a správa v oblasti životního prostředí“ tohoto programu a povědomí o ní;
75. vyzývá Komisi a členské státy, aby v rámci příštího rámcového programu pro výzkum vypracovaly program pro výzkum a inovace zaměřený na nové materiály a zdroje, jež by v budoucnu mohly nahradit stávající suroviny, kterých je nedostatek;

Mezinárodní rozměr

76. domnívá se, že cílem sedmého akčního programu pro životní prostředí by mělo být začlenění ekologických témat do jednání v rámci všech vnějších vztahů EU, zejména pokud jde o jednání o dohodách týkajících se rozvojové pomoci a obchodu, s cílem podporovat ochranu životního prostředí ve třetích zemích; vyzývá EU, aby prosazovala společné plánování výzkumných činností v oblasti životního prostředí se sousedními zeměmi;
77. vyzývá Komisi, aby do svého návrhu začlenila závazek EU plně podporovat práci OSN, Světové banky a Evropské agentury pro životní prostředí na systému environmentálního účetnictví s cílem poskytnout světu pro tuto oblast jednotný nástroj; vítá závazky EU, které přijala v rámci své strategie v oblasti biologické rozmanitosti a které se týkají rozšiřování znalostí o ekosystémech a jejich funkcích v EU (jako v případě lesů); vyzývá členské státy, aby sdílely informace o svých zkušenostech a aby srovnávaly své postřehy o metodikách týkajících se ekosystémového účetnictví;
78. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl zajistit včasné splnění mezinárodních závazků EU, a především těch, které EU přijala v rámci UNFCCC a Úmluvy o biologické rozmanitosti;

o
o o

79. naléhavě vyzývá Komisi, aby do sedmého akčního programu začlenila výsledky konference Rio+20 o zelené ekonomice a posílení mezinárodní environmentální správy;

80. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Lepší životní prostředí pro lepší život

Zdravé životní prostředí a vysoká míra jeho ochrany jsou základními předpoklady, má-li být zaručena kvalita života a zachována stabilita ekosystémů.

Politiky EU v oblasti životního prostředí se od počátku sedmdesátých let utvářejí na základě příslušných akčních programů, které byly a jsou mocnou hnací silou pro přijetí účinných právních opatření EU v této oblasti, zejména pokud jde o ovzduší, vodu, odpady a klima.

Ochranou našeho životního prostředí se zvyšuje kvalita života zejména tím, že se chrání ekosystémy a jejich funkce, zastavuje ubývání biologické rozmanitosti, zajišťuje lepší kvalita ovzduší, snižuje hluchost, ale i tím, že se vytvářejí nová pracovní místa, přispívá k hospodářskému růstu a zajišťují dobré životní podmínky pro nynější i budoucí generace.

Platnost šestého akčního programu pro životní prostředí, který je v současnosti využíván a který byl jako první přijat postupem spolurozhodování, vyprší v červenci 2012. Z jeho posouzení, které bylo zveřejněno dne 31. srpna 2011, vyplývá, že tento program poskytoval po období deseti let všeobecný rámec pro politiku v oblasti životního prostředí, přičemž během této doby došlo k upevnění a v podstatě k dokončení právních předpisů v této oblasti, a že jeho přijetí postupem spolurozhodování zvýšilo jeho legitimitu a přispělo k vytvoření smyslu pro spoluodpovědnost, pokud jde o další návrhy politik.

Stav životního prostředí však není ani nyní zdaleka uspokojivý. Existují jasné vědecké důkazy o tom, že zachování stávajícího režimu není alternativou, jelikož přetěžuje kapacitu naší planety plnit naše požadavky, co se týče využívání zdrojů či funkcí ekosystémů, a vstřebávat znečištění. Je třeba, aby všechny zainteresované subjekty učinily bezodkladně kroky, které umožní přechod směrem k udržitelné budoucnosti.

Proto je nezbytné přijmout co nejrychleji sedmý akční program pro životní prostředí, který tento přechod umožní, aby byla zajištěna kontinuita a nedošlo k žádným prodlevám.

Ačkoli Komise zveřejnila v nedávné době několik samostatných dokumentů a plánů, jsme pevně přesvědčeni o tom, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl mít formu pevného všeobecného rámce, který zajistí soudržnost. Měl by být zárukou toho, že všechny ekologické cíle, jichž má být dosaženo do roku 2020 v různých oblastech politik, budou součástí jednoho celku a že budou posuzovány ve vzájemném vztahu.

Sedmý akční program pro životní prostředí by měl rovněž přinášet jasnou a smělou vizi pro rok 2050, která poskytne všem zainteresovaným subjektům dlouhodobou perspektivu.

Navrhujeme, aby se sedmý akční program pro životní prostředí zaměřoval na tři následující priority:

- provádění a posilování právních předpisů v oblasti životního prostředí,
- začlenění ekologických cílů do všech odvětvových politik a
- mezinárodní rozměr ochrany životního prostředí.

Vyzýváme proto Komisi, aby co nejdříve předložila svůj návrh sedmého akčního programu pro životní prostředí a aby v něm zohlednila naše návrhy, které jsme ozřejmili v této zprávě z vlastního podnětu.

9. 2. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k přezkumu šestého akčního programu pro životní prostředí a stanovení priorit pro sedmý akční program pro životní prostředí (2011/2194(INI))

Navrhovatelka: Cristina Gutiérrez-Cortines

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje význam začlenění environmentálních cílů do všech politik Unie; vyzdvihuje potřebu převést široké tematické strategie do účinných právních předpisů s jasnými cíli a harmonogramy, aby se zajistilo, že sedmý akční program pro životní prostředí připraví cestu pro to, aby EU do roku 2030 snížila svou ekologickou stopu na polovinu;
2. naléhavě vyzývá Komisi, aby při přezkumu směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice 2001/42/ES striktně uplatňovala kritéria ochrany krajiny a přirozeného životního prostředí v souvislosti s výběrem umístění zařízení pro výrobu energie, průmyslových zón a dalších zařízení; domnívá se, že Komise by měla vypracovat ukazatele pro posouzení jejich potenciálně negativního dopadu a plně zohlednit příslušné články SFEU týkající se ochrany kulturního a přírodního dědictví;
3. zdůrazňuje to, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl přinést konkrétní měřitelné cíle a podrobný harmonogram a mechanismy pro monitorování jeho uplatňování ve formě ukazatelů a srovnávacích přehledů, které by zaručily dosažení cílů programu na úrovni EU i na úrovni členských států;
4. domnívá se, že EU bude muset nabídnout větší podporu aktivitám zaměřeným na výzkum, inovace a rozvoj, aby byla ve střednědobém horizontu zajištěna větší dostupnost a výkon technologií, které jsou nezbytné pro efektivnější využívání zdrojů, vyšší energetickou účinnost a pro udržení konkurenceschopnosti v EU;

5. domnívá se, že plán pro vytvoření Evropy účinněji využívající zdroje musí v sedmém akčním programu získat podobu konkrétních kroků;
6. vyzývá Komisi a členské státy, aby v rámci příštího rámcového programu pro výzkum vypracovaly program pro výzkum a inovace zaměřený na nové materiály a zdroje, jež by v budoucnu mohly nahradit stávající suroviny, kterých je nedostatek;
7. zdůrazňuje, že je třeba investovat do recyklace surovin a vzácných zemin, protože pokud těžba, rafinace a recyklace vzácných zemin není řízena vhodným způsobem, může mít závažné dopady na životní prostředí;
8. vyzývá Komisi a členské státy, aby v globálním měřítku podporovaly ekologické hospodářství, které v sobě zahrnuje environmentální, sociální a ekonomické aspekty, jako je odstraňování chudoby;
9. žádá, aby bylo financování sítě Natura 2000 zahrnuto do víceletého finančního rámce na období 2014–2020 a aby byly zavedeny nové metody řízení, které umožní uzavírat dohody s vlastníky a se soukromým sektorem a nalézt takové způsoby využití, které budou slučitelné se zachováním přírodních stanovišť a biologické rozmanitosti a budou v tomto ohledu přínosné, a vyzývá k vyvinutí většího úsilí o začlenění politik biologické rozmanitosti do ostatních oblastí politiky;
10. domnívá se, že pro účely výkladu směrnice o přírodních stanovištích a programu sítě Natura 2000 je třeba, aby v nich byly náležitě zohledněny estetické a vizuální kvality krajiny jako celku;
11. zdůrazňuje, že obzvláště v dnešním ekonomickém klimatu je důležité občanům EU dokázat, že ochrana životního prostředí není v rozporu s udržitelným ekonomickým a sociálním rozvojem; podporuje proto propagaci úspěšných projektů a poskytování informací veřejnosti o reálnosti toho, aby se v oblastech významného přírodního a kulturního dědictví, jako je síť Natura 2000, rozvíjelo hospodářství, které na tyto oblasti nebude mít nepříznivý dopad;
12. domnívá se, že je nutné v souladu s kritérii členských států nalézt nové metody řízení půdního fondu, v jejichž rámci budou zavedena opatření na zamezení katastrofám, předcházení povodním a na vytvoření transparentního a přehledného vnitřního trhu s ohledem na znečištění půdy;
13. zastává názor, že plán pro energetiku na rok 2050 lze splnit pouze tehdy, budou-li realizovány doplňkové strategie, včetně posouzení zemědělství, opětovného zalesňování a zavedení politických pobídek pro inovace a rychlého zavedení využívání solární, geotermální a mořské energie;
14. domnívá se, že program LIFE+ by měla řídit Komise s důrazem na mezinárodní projekty v oblasti inovací a špičkových kompetencí, a to tak, že budou podporovány malé a střední podniky a instituce v oblasti výzkumu a vývoje, prioritou se stane systematické a integrované udržování biologické rozmanitosti a zemědělské technologie kompatibilní s ochranou půdy a potravního řetězce ekosystémů zvířat; věří, že program EU LIFE+ by měl být ve větší míře podporován ve všech regionech Evropy, aby podněcoval inovativní

postupy na místní úrovni a aby se zvýšil dopad složky „Politika a správa v oblasti životního prostředí“ tohoto programu a povědomí o ní;

15. zdůrazňuje potřebu silného evropského výzkumu, vývoje a inovací jako základního předpokladu pro ochranu životního prostředí a zároveň dosažení sociálního a ekonomického rozvoje v Evropské unii;
16. naléhavě vyzývá Komisi, aby při přezkumu rámcové směrnice o vodě, směrnice o podzemních vodách a plánu na zachování vodních zdrojů Evropy zaujala vědecký a systematický přístup a zohlednila koloběh vody, vztah mezi vodou a půdou, boj proti desertifikaci a nutnost transparentní a efektivní správy vodních zdrojů;
17. vyzývá Komisi, aby poskytla podrobnější hodnocení výsledků akčního plánu a skutečných překážek, které brání plnému a řádnému plnění jeho cílů;
18. domnívá se, že při posuzování opatření boje proti změně klimatu by měly orgány EU náležitě zohledňovat funkci travin na zatrávněných plochách, pokud jde o pohlcování CO₂;
19. věří, že sedmý akční program by se měl rovněž zaměřit na emise z námořní dopravy a na jiné emise než CO₂;
20. vyzývá k tomu, aby byla věnována zvláštní pozornost cílům a činnostem souvisejícím se životním prostředím v městských oblastech, zejména se zaměřením na hluk a kvalitu ovzduší;
21. s ohledem na provádění strategií zaměřených na snižování znečištění v městském prostředí vyzývá Komisi a členské státy, aby prozkoumaly možnost zřízení evropského rámce podpory postupného provádění plánů městské mobility v evropských městech, zavedení postupů a mechanismů finanční podpory pro přípravu auditů a plánů městské mobility na evropské úrovni a vytvoření srovnávacího přehledu pro tuto oblast;
22. domnívá se, že Komise a členské státy by se měly zavázat k tomu, že vytvoří integrované strategie, které umožní určit přírodní hodnoty jednotlivých geografických oblastí a charakter jejich přírodního dědictví, jakož i podmínky nezbytné pro jejich zachování, a to s přihlédnutím ke specifickým ekosystémům nutným pro zachování biologické rozmanitosti a jednotlivých druhů, včetně zemědělských, vodních a dalších nezbytných minimálních podmínek;
23. vyzývá Komisi, aby stanovila kritéria posouzení dopadu stanic na odsolování vody, která budou řešit i otázku jejich energetických nákladů a jejich ničivého vlivu na mořské dno a biologickou rozmanitost;
24. domnívá se, že Komise by měla do dohod o potravinách a zemědělských produktech uzavíraných se třetími zeměmi začlenit závazná kritéria kvality a možnosti zpětného vysledování;
25. zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl být ambicióznější a měl by směřovat k závazným právním předpisům v zájmu stanovení jasných cílů s konečnými

lhůtami a ukazateli pro měření pokroku, včetně konkrétních termínů pro střednědobý přezkum programu;

26. dochází k závěru, že hlavní prioritou sedmého akčního programu by mělo být začlenění environmentálních otázek do ostatních souvisejících politik, jako jsou politiky pro oblast energetiky, zemědělství, rybolovu, dopravy, výzkumu, soudržnosti a regionálního rozvoje.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	6.2.2012
Výsledek závěrečného hlasování	+: 51 -: 0 0: 4
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Gabriele Albertini, Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Rolandas Paksas, Vittorio Prodi, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Zofija Mazej Kukovič, Morten Messerschmidt, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Marta Andreasen, Michael Theurer

28. 2. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

o přezkumu 6. akčního programu pro životní prostředí a stanovení priorit pro 7. akční program pro životní prostředí (2011/2194(INI))

Zpravodajka: Vasilica Viorica Dăncilă

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. uznává, že změna klimatu, úbytek biologické rozmanitosti a nadměrná spotřeba přírodních zdrojů jsou výzvami, které se dotýkají všech občanů EU, a že ke zmírnění jejich vlivů je třeba přijímat opatření na všech správních úrovních; považuje za nezbytné zajistit součinnost mezi politikou soudržnosti, politikou životního prostředí, zdravotní politikou a politikou územního plánování a zlepšit spolupráci mezi orgány místní správy a regiony a spolupráci mezi místními orgány, regiony, dále na přeshraniční úrovni a také v makroregionech, aby bylo možné dosáhnout vyváženého rozvoje, který zahrne městské a příměstské oblasti, zalesněné a venkovské oblasti; zdůrazňuje potenciál udržitelného hospodaření s půdou a domnívá se, že opatření upravující jakoukoli změnu využití půdy, zejména s ohledem na monokultury a výrobu ekologických paliv, musí být podrobeny důkladnému rozboru;
2. domnívá se, že je obzvláště důležité zlepšit spolupráci mezi vnitrostátními, místními a regionálními orgány a místními spolky a také dalšími zainteresovanými skupinami s cílem podporovat partnerství veřejného a soukromého sektoru pro lepší uplatňování právních předpisů EU, pokud jde o nakládání s odpady; doporučuje přijmout metodiku místního rozvoje, která bude vycházet z místních partnerství, zejména pro projekty související se záležitostmi měst, venkova a přeshraničních oblastí; vybízí k tomu, aby v případě potřeby byly využity evropské finanční prostředky pro vytvoření integrovaných systémů pro nakládání s odpady; zdůrazňuje potřebu zajistit úzkou spolupráci s univerzitami, výzkumníky, společnostmi a dalšími zúčastněnými stranami, aby bylo možné rychle navrhnout inovativní technologie, které zvýší recyklaci odpadů a účinnost zdrojů a lepší plánování, aby se omezily účinky těžby nerostů a kameniva, a aby byly

vytvořeny alternativní systémy nakládání s odpady, které budou šetrné vůči životnímu prostředí a plně v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech;

3. doporučuje, aby byla nalezena spravedlivá rovnováha mezi nutností bojovat proti změně klimatu a zastavit nebo zmírnit úbytek biologické rozmanitosti a sedmým akčním programem pro životní prostředí, aby Evropská unie mohla dosáhnout cílů strategie EU 2020 a zabránilo se zbytečným nákladům plynoucím ze změny klimatu a úbytku biologické rozmanitosti; zdůrazňuje v této souvislosti důležitost politiky soudržnosti pro období po roce 2013; májic na paměti politiku prevence, zdůrazňuje také nutnost chápat náklady jako investice do budoucnosti a nových pracovních míst a vést informační kampaně a kampaně na zvyšování povědomí a ještě další kampaně, aby byla umožněna výměna osvědčených postupů na všech úrovních; zdůrazňuje, že je na vnitrostátní, regionální a místní úrovni třeba lépe využívat technickou pomoc ke zvýšení správní kapacity, tam, kde je to nutné; považuje za nezbytné účinně spojit cíle v oblasti výzkumu a inovací s rozvojovými potřebami na místní a regionální úrovni;
4. domnívá se, že je nezbytné zlepšit spolupráci mezi místními orgány a regiony a na přeshraniční úrovni (zejména ve spolupráci s třetími zeměmi) prostřednictvím zřízení společných akčních skupin, aby se tak předcházelo zásadním havarijním znečištěním a jiným přírodním nebo lidmi způsobeným katastrofám a bylo tak zabráněno dlouhodobým následkům; žádá Komisi, aby připravila právní předpisy pro udržitelný chemický průmysl;
5. zdůrazňuje, že musí být zajištěno viditelné a důsledné začlenění politik v oblasti životního prostředí do všech odvětvových politik, přičemž zásadní odpovědnost připadá místním, regionálním a vnitrostátním orgánům; zdůrazňuje, že je důležité zajistit zapojení orgánů územní samosprávy a zástupců státu do procesu navrhování koncepcí a rozhodování, pokud jde o podobu a provádění politik, aby bylo dosaženo cílů EU; zdůrazňuje význam vazby mezi místními a regionálními zvláštnostmi a strategiemi nezbytnými pro provádění těchto politik;
6. zdůrazňuje, že je třeba poskytnout na místní, regionální a vnitrostátní úrovni finanční podporu EU, aby bylo možné řešit složité výzvy a rizika v oblasti životního prostředí; zdůrazňuje, že je třeba podporovat rozvoj projektů a programů na regionální, místní i přeshraniční úrovni, které jsou úzce spjaty s ochranou biologické rozmanitosti v dotčených oblastech, a podtrhuje význam zapojení nevládních organizací, akademického světa a veřejného i soukromého sektoru do procesu ochrany a obnovy biologické rozmanitosti;
7. domnívá se, že v zájmu dosažení smysluplných výsledků je nutno zajistit provádění programů na regionální a místní úrovni a že proces musí zahrnovat všechny zainteresované strany; vyzývá, aby pozornost byla věnována situaci regionů a území se zvláštními zeměpisnými rysy, jako jsou ostrovy, horské oblasti a řídké osídlené oblasti; vítá návrh Komise na širší využívání posuzování dopadů na životní prostředí a strategického posuzování dopadů na životní prostředí při rozhodování na místní a regionální úrovni.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	28.2.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 38 - : 0 0 : 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Monika Smolková, Ewald Stadler, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Vasilica Viorica Dăncilă, Ivars Godmanis, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, László Surján, Michael Theurer, Patrice Tirolien, Giommara Uggias

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	29.2.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 50 -: 8 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	János Áder, Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Klauß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Gaston Franco, Riikka Manner, Judith A. Merkies, Vittorio Prodi, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Hynek Fajmon